

Στρόπον.) *Ηπ. Θεσσ. Μακεδ. (Βελβ.) Σάμ. Στερελλ. (Αιτωλ.) έβρυά Πελοπν. (Λευκτρ. Μάν.) όβρυγιά Βιθυν. Πελοπν. (Σουδεν. Τρίκκ.) άβρυγιά Θράκ. (Αίν.) άβρύα Τσακων. βρυός ό, Κεφαλλ. Μεγίστ. — Λεξ. Πρω.Δημητρ. έβρυός Σύμ. όβρυός Κεφαλλ. όβρυγός Προπ. (Πάνορμ.) βρυγός Κάλυμν. όβρός Κύπρ. Πληθ. ούδ. βρύοτα Πόντ. (Τραπ.) βρύετα Πόντ. (Τραπ.) βρύατα Πόντ. (Τραπ.) βρύας Πόντ. βρζά Σκυρ. άβρυα Κάρπ.

*Εκ του άρχ. ούς. βρύον.

1) Είδη βρύων (musci), τὰ ἐπὶ ὑγρῶν τόπων φυτικά ἐπιστρῶματα ἐνθ' άν. 2) Είδη τῆς τάξεως τῶν ναϊδωδῶν (najaadaceae) καὶ τῆς τάξεως τῶν φυκωδῶν ἢ ἀλγῶν (algae), τὰ τῶν ἀρχαίων φύκη, τὰ συνήθως παρὰ τὰς παραλίας παραστοιβαζόμενα, χρήσιμα εἰς κατασκευὴν τῶν δομάτων τῶν οἰκῶν τῶν χωρικῶν καὶ τὴν πληρῶσιν στρωμνῶν, ἰδίως δὲ ὁ ποταμογεῖτων ὁ κτενώδης (potamogeton pectinatus) τῆς τάξεως τῶν ναϊδωδῶν, τὸ βρύον τοῦ Σχολ. Νικάνδρου (Θηρ. 203) πολλαχ. : *Ἀσμ. :

Γιγὰλο γιγὰλο ἐπάγαινα, γιγὰλο καὶ περιγιγὰλι,

κ' ἡῦρα τοῦ ναύτη τὰ μαλλιά 'ς τὰ βρυὰ περιπλεγμένα

Κάρπ. 3) Φυτὰ τῆς τάξεως τῶν σταυρανθῶν (cruciferae) α) Κράμβη ἢ λαχανώδης, ἀνθοκράμβη (brassica oleracea botrytis) πολλαχ. Συνών. κουνουπίδι.

β) Κράμβη λαχανώδης ἢ κεφαλωτή (brassica oleracea capitata) πολλαχ. Συνών. λάχανο. 4) *Η ὑποστάθμη τοῦ οἴνου. Κρήτ.

*Η λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. Βρυὸ Κάρπ. *Εβρυός Χίος *Οβρυός Αἰγίν. Βρυός Ρόδ. *Οβρυά Θεσσ. *Οβρὲς Στερελλ. (Δεσφ.)

[**]

βρυοκάλαμο τό, ἀμάρτ. άβρυοκάλαμο Κρήτ.

*Εκ τῶν ούς. βρύο καὶ καλάμι.

Τὸ καλάμι, ὁ βλαστὸς τῶν βρύων Κρήτ. : *Ἀσμ.

Βρίσκω τὴ βρύσι κ' ἔσπεκε κ' ἦτονε κι άβρυασμένη, άβρυά 'χε κι άβρυοκάλαμο κι ὠραιο περιδοκλάδι

βρυοχόρταρο τό, ἀμάρτ. βρυοχόρταρο Κάρπ.

*Εκ τῶν ούς. βρύο καὶ χορτάρι.

Τὰ χόρτα τῆς παραλίας τὰ ὅμοια πρὸς βρύα : *Ἀσμ. Βρίσκω τοῦ ναύτη τὰ μαλλιά 'ς τὰ βρυὰ περιπλεγμένα, 'ς τὰ βρυὰ καὶ 'ς τὰ βρυοχόρταρα καὶ 'ς τ' ἄγρια καλα- [μάκια.

βρυόχορτο τό, Ρόδ.—Λεξ. Βλαστ. 466.

*Εκ τῶν ούς. βρύο καὶ χόρτο.

Τὸ φυτὸν βρύον 1, ὁ ἰδ. Πβ. βρυοχόρταρο.

βρυσάδα ἢ, ἀμάρτ. βρυτσάδα Κέρκ. (*Αργυρᾷδ.)

*Εκ τοῦ ούς. βρύσι καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -άδα (I).

*Η ἀνάβλυσις ὕδατος ἐκ τοῦ ἐδάφους μετὰ τὴν περιόδον τῶν βροχῶν.

βρυσαδιάζω ἀμάρτ. βρυτσαδιάζω Κέρκ. (*Αργυρᾷδ.)

*Εκ τοῦ ούς. βρυσάδα.

1) *Αναβρύω, ἀναβλύζω : Βρυτσαδιάζει τὸ χωράφι (ἀναδίδει ὕδωρ). 2) Συγκρατῶ εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τὸ ὕδωρ τῆς βροχῆς, δὲν τὸ ἀπορροφῶ : Τ' ἀδέλι βρυτσαδιάζει.

βρυσάκι τό, πολλαχ. βρυσάτσι Σῦρ.

*Υποκορ. τοῦ ούς. βρύσι διὰ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -άκι. *Η λ. καὶ παρὰ Σομ.

1) Μικρὰ βρύσις πολλαχ. Συνών. βρυσάλι, βρυσάρι, βρυσί, βρυσιδάκι, βρυσίτσα, βρυσοῦδα, βρυ-

σοῦδι, βρυσοῦλλα, βρυσοῦλλι, βρυσοῦλλίδα. *Η λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. Βρυσάκι Εὔβ. (Ψαχν. κ.ά.) Πελοπν. (Μάν.) Σῦρ. Βρυσάτσι Εὔβ. (Κουρ.) Βρυσάκια Ζάκ. Θήρ. Πελοπν. (Μάν.) Σῦρ. Χίος. 2) Μικρὸς ἐκ τοίχου ἀναρτώμενος νιπτήρ πολλαχ.

βρυσάκλα ἢ, Ρόδ. (*Απολλων. Σάλακ.)

*Εκ τοῦ ούς. βρύσι καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -άκλα.

Μεγάλη βρύσις.

βρυσάλι τό, Κρήτ.

*Υποκορ. τοῦ ούς. βρύσι διὰ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -άλι.

Βρυσάκι, ὁ ἰδ. *Η λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. Βρυσάλι Χίος Βρυσάλια Εὔβ.

βρυσάρι τό, Πελοπν. (Κορινθ.) βρυσάρ' Ἰμβρ.

*Υποκορ. τοῦ ούς. βρύσι διὰ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -άρι.

Βρυσάκι, ὁ ἰδ. *Η λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. Βρυσάρι *Ανδρ. Πελοπν. (Αἰγιάλ.) Βρυσάρια Πελοπν. (Καλάβρυτ.)

βρυθειᾶρις ἐπίθ. Πόντ. (*Οφ.) Θηλ. βρυθειᾶραινα Πόντ. (*Οφ.) Οὐδ. βρυθειᾶρικον Πόντ. (*Οφ.)

*Εκ τοῦ ούς. βρυθειᾶ καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ᾶρις, ἥτις ἐκ τοῦ -ῆρις, ἀντὶ εὐρυχειλῆδρις. Ἰδ. DOeconomid. Lautl. 62.

*Ο ἔχων παχέα χεῖλη : Βρυθειᾶρικον ἐν' τὸ μωρό σοννα. Συνών. βρυθειᾶλις.

βρυθειᾶλι τό, Πόντ. (*Οφ.) βρυθειᾶ' Πόντ. (*Οφ.)

*Εκ τῆς ἐκφράσεως εὐρὺν χεῖλη.

Τὸ χεῖλος τοῦ ἀνθρωπίνου στόματος : *Εσκάσανε ἀσ' σὸ κρύο τὰ βρυθειᾶ μ'.

βρυθειᾶλις ἐπίθ. Πόντ. βρυθειᾶλις Πόντ. (*Οφ.)

*Εκ τοῦ ούς. βρυθειᾶλι.

Βρυθειᾶρις, ὁ ἰδ.

βρυσήσιος ἐπίθ. σύνθηθ. βρυσήσιους βόρ. ἰδιώμ.

*Εκ τοῦ ούς. βρύσι καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ήσιος.

*Ο προερχόμενος ἀπὸ τὴν βρύσιν, ἐπὶ ὕδατος ἐνθ' άν. : Βρυσήσιο νερὸ σύνθηθ. Συνών. βρυσικᾶτος, βρυσικός.

βρύσι ἢ, κοιν. βρύσι Τσακων. βρύσι Κῶς Πελοπν. (Κόρινθ. Μεσσ. Πυλ. Τριφυλ.) βρύσ' πολλαχ. βορ. ἰδιώμ. βρῆύσι Σκυρ. βρούσι Αἰγίν. βύνδ' Σαμοθρ.

*Εκ τοῦ μεσν. ούς. βρύσις.

1) Πηγὴ ὕδατος κοιν. : Φρ. Βρύσι τρέχουν τὰ μάτια - τὸ αἷμα - τὰ καλὰ - τὰ καλοῦδια - τὰ πλούτη (ἐπὶ ἀφθονίας). Βρύσι εἶναι καὶ δὲ σώνεται (συνών. τῇ προηγουμένῃ) Σὰ νὰ 'ναι βρύσι (συνών. τῇ προηγουμένῃ) κοιν. Βρύσι νὰ γίνουν τὰ χέρια σου ! (νὰ ἀποκτήσης ἀγαθὰ ἐν ἀφθονίᾳ, εὐχὴ) Πελοπν. (Καλάβρυτ.) Μὰ τοσοὶ βρύσεις ! (δρκος) Θράκ. (Αἰν.) || Παροιμ. Μ' ἔφιρ' ἀπὸν χίλις βρύσις νιρὸ (ἐπὶ τοῦ προτείνοντος παντοίας δικαιολογίας) Μακεδ. (Σέρρ.) *Απὸ μὲ βρύσι πίνουν οὔλοι (ἐπὶ τῶν ἐχόντων τὴν ἰδίαν σκέψιν) Πελοπν. (Κορινθ.) *Επῆεν εἰς τὴν βρύσιν τῷ ἦρτεν ἄποτος (δι' ὅσους μεταβαίνουν πρὸς ἐκτέλεσιν ὠρισμένου σχεδίου καὶ ἐπιστρέφουν ἄπρακτοι) Κύπρ. Τὸν πᾶ' ὡς τὴ βρύσ' τσι νιρὸ δὲ τ' δῖν' (ἐπὶ τῶν ἀνη-

λεῶς βασανιζόντων καὶ τυραννούντων τοὺς ἄλλους) Λέσβ.
|| Παροιμ. "Ὅπου πεινάει θωρεῖ ψωμὰ καὶ ὁ διψασμένος
βρύσες Πελοπν. (Μεσσ.) || Ἄσμ.

Ἔς τὴν γειτονιά σου δὲ γενῶ καθέγλα νὰ καθίζης,
βρύσι μὲ τὸ κρυγὸ νερὸ νὰ ἔρχεσαι νὰ γεμίζης
Κρήτ.

"Ὅλα τὰ μάθγα ἔναι στεγνὰ καὶ τὰ δικά μου βρύσι
αὐτόθ.

Σῦρε ἔς τὴν βρύσι γὰ νερὸ | κ' ἐγὼ ἐκεῖ σὲ καρτερῶ
Θεσσ.

Μάννα μάννα νὰ θρέφεται ὡσὰν τὸ σουπαρίσι
τσαὶ ζὰν τὸν πλάτανον τῆς Κῶς ποὺ τὸν ποτίζει βρύσι
(ζὰν=σὰν) Μεγίστ. β) Ἀβαθὲς φρέαρ ἐξ οὗ δύνатаί
τις διὰ τῆς χειρὸς νὰ ἀντλήσῃ ὕδωρ Ἰκαρ. 2) Τὸ ὕδωρ
Πελοπν. (Καλάμ.): Δῶσε μου βρύσι (συνήθως εἰς τοὺς
ποιμένας, ὅταν ὁ εἰς ζητήσῃ παρὰ τοῦ ἄλλου ὕδωρ, ἵνα
τὸ γάλα τῶν προβάτων ρέῃ ὡς βρύσις, ὁμοίως λέγει καὶ
ὁ εὐρισκόμενος ἐντὸς τοῦ δωματίου τῆς λεχοῦς, ἵνα οἱ
μαστοὶ αὐτῆς ἀναβλύζουν τὸ γάλα ὡς ἡ βρύσις τὸ ὕδωρ).

3) Ὁ ὑδρορροϊκὸς σωλὴν ὁ φέρων τὴν στρόφιγγα,
δι' ἧς ἀνοίγεται καὶ κλείεται ἡ ἐκροὴ τοῦ ὕδατος κοιν.:
Ἀνοίγω - κλείνω τὴν βρύσι. β) Ὁ ἀναρτώμενος ἐκ τοί-
χου νιπτήρ κοιν. 4) Συνεκδ. ὁ εἰς τὴν γωνίαν τοῦ
ὀφθαλμοῦ παρὰ τὴν βάσιν τῆς ρινὸς δακρυγόνος ἀδὴν
Ἀθῆν. Ἡπ. (Κόνιτς.) Κέρκ. Μύκ. Πελοπν. (Κίτ. Μάν.)
Σάμ. Στερελλ. (Αἰτωλ. Δεσφ.): Οἱ βρύσες τῶ ματῶ Μύκ.
Ἐβγαλα κᾶτι μέσ' ἔς τὴν βρύσι τοῦ ματιοῦ καὶ τρέχουσι τὰ
μᾶτια μου ποτάμι Κίτ. Ὅταν τὰ ζῶα εἶναι ἀστενγάρικα,
τοὺς παίρνουν αἷμα ἀπὸ τῆς βρύσι τοῦ ματιοῦ Ἀθῆν. Ἡ
λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τοὺς τύπους Βρύσι πολλαχ. Βρυσάδες
Τσακων. Ἀπάνω Βρύσι Πελοπν. (Ἀρκαδ. Ζυγοβίστ. Κα-
λάβρυτ. Κερπιν. Λογγ.) Ἀπάνον Βρύσι Πελοπν. (Τριφυλ.)
Ἀπάν' Βρύσ' Ἡπ. Στερελλ. (Αἰτωλ.) Πάνω Βρύσι Πε-
λοπν. (Γορτυν.) Πανουθ' νῆ Βρύσ' Θάσ. Κάτω Βρύσι Θεσσ.
Πελοπν. (Γορτυν. Ζυγοβίστ. Καλάβρυτ. Λογγ.) Κάτον Βρύσι
Πελοπν. (Μεσσ. Τριφυλ.) Κάτ' Βρύσ' Στερελλ. (Αἰτωλ.)
Κατονθ' νῆ Βρύσ' Θάσ. Πέρα Βρύσι Κάρπ. Πελοπν. (Γορ-
τυν. Καρύταιν. Καλάβρυτ.) Πίσω Βρύσι Πελοπν. (Καλά-
βρυτ.) Ἀσπρη Βρύσ' Στερελλ. (Αἰτωλ.) Βουλωμένη Βρύσι
Πελοπν. (Γορτυν.) Κόκκινη Βρύσι Πελοπν. (Ἀνδριτσ.)
Κόκκιν' Βρύσ' Στερελλ. (Αἰτωλ.) Κρύα Βρύσι Ἡπ. Κρήτ.
Πελοπν. (Ἀλαγων. Ἀνδριτσ. Ἀργ. Γεωργ. Δίβρ. Ζυγο-
βίστ. Μεσσ. Καλάβρυτ.) Στερελλ. (Ἀράχ.) Κρύα Βρύσ'
Στερελλ. (Αἰτωλ.) Μαύρη Βρύσι Κρήτ. Πελοπν. (Ἀχαΐα
Καλάβρυτ.) Μεγάλη Βρύσι Εὐβ. (Αἰδηψ. Κονίστρ.) Κρήτ.
Πελοπν. (Καλάβρυτ. Τρίκκ.) Ἀ.εγάλη Βρύσι Πελοπν. (Μα-
νιακ.) Μιγάλ' Βρύσ' Στερελλ. (Αἰτωλ.) Μ'σιγκή Βρύσ' Στε-
ρελλ. (Αἰτωλ.) Μ'σιγκή Βρύσ' Στερελλ. (Αἰτωλ.) Ὀπίσω Βρύσι
Κρήτ. (Ἡράκλ.) Πέτρι' Βρύσ' Στερελλ. (Αἰτωλ.) Σάπια
Βρύσ' Στερελλ. (Αἰτωλ.) Τρανὴ Βρύσι Πελοπν. (Καλάβρυτ.)
Χτιστὴ Βρύσι Λεξ. Βλαστ. 293 Ψηλὴ Βρύσι Πελοπν. (Ἀλα-
γων.) Πέντε Βρύσες Πελοπν. (Καλάβρυτ.) Σαράντα Βρύ-
σες Α.Ρουμελ. (Στενήμαχ.) Βάτου Βρύσι Θεσσ. Ἐτῆς
Βρύσι Πελοπν. (Καλάβρυτ.) Κρανῆς Βρύσι Ἡπ. Μηλεῆς
Βρύσι Πελοπν. (Βιδιάκ.) Πουλγοῦ Βρύσι Πελοπν. (Καλά-
βρυτ.) Σκιῶν Βρύσι Κύπρ.

βρυσί τό, Ρόδ.

Ἐκ τοῦ οὗς. βρύσι.

Βρυσάκι, ὁ ἰδ. Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τοὺς τύ-
πους Βρυσί Πελοπν. (Μάν.) Σύμ. Βρυσί τῆς Ἀννέζας Κύπρ.
Βρυσί τοῦ Κοράκου Πελοπν. (Μάν.) Βρυσά Θεσσ. Κρήτ.
Κύπρ. Λέσβ. Σαμοθρ.

βρυσιδάκι τό, Τῆλ.

Ἐποκορ. τοῦ οὗς. βρυσίδι διὰ τῆς παραγωγικῆς κα-
ταλ. - άκι.

Βρυσάκι, ὁ ἰδ.: Ἄσμ.

Ἔς τὸν Ἀι - Παντελέμονα ἔχ' ἓνα βρυσιδάκι,
ποῦ πάν καὶ πλύν-νουν τοῖς καρδὲς καὶ βγαίνει τὸ
φαρμάκι

Τῆλ.

βρυσίδι τό, ἀμάρτ. Πληθ. βρυσίδια Μύκ.

Ἐκ τοῦ οὗς. βρύσι καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - ἰδι.

Πληθ., ἐξανθήματα ἐρυθρὰ τοῦ δέρματος γεννώμενα
ἐνεκα ἰσχυρᾶς ἐξιδρώσεως: Ἡ μούρη του γέμισε βρυσί-
δια. Συνών. δρώτσιλα, δρωτσίλι.

βρυσίζω Κρήτ. (Σέλιν. Κίσσ.) - Λεξ. Βλαστ. 294
βρυσίζου Πελοπν. (Κίτ. Μάν.) βρυσάω Ἡπ. βρυστῶ
Ἡπ. (Δρόβιαν).

Ἐκ τοῦ οὗς. βρύσι.

1) Ἀναβλύζω, ἐπὶ τοῦ ὕδατος συνήθως κατὰ τρίτον
πρόσωπον Ἡπ. Κρήτ. (Σέλιν. Κίσσ.) Συνών. βρυσι-
λιάζω, βρυσουλλιάζω. 2) Ἀφθονῶ, συνήθως κατὰ
τρίτον πρόσωπον Πελοπν. (Κίτ. Μάν.): Βρυσίζει τὸ γάλα.
Βρυσίζουσι οἱ-ῆ-ἐλαιῆς (οἱ ἐλαιόκαρποι ἐκχύνουν ἀφθο-
νον λάδι κατὰ τὴν σύνθλιψιν ἐν τῷ ἐλαιοτριβεῖω). 3)
Παρέχω ἀφθόνως Πελοπν. (Κίτ. Μάν.): Τοῦ τὰ βρυσίζει
ὁ Θεὸς (τοῦ παρέχει τὰ ἀγαθὰ ὁ Θεὸς ἐν ἀφθονίᾳ).

βρυσικᾶτος ἐπίθ. ἀμάρτ. βρυσικᾶτος Κῶς.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. βρυσικός καὶ τῆς παραγωγικῆς κα-
ταλ. - ατος.

Βρυσικός 1, ὁ ἰδ.: Εἶχε κοντά του μὲ λίμνη ἔπο
βρυσικᾶτο νερό.

βρυσικός ἐπίθ. Ζάκ. Κάρπ. Κέρκ. Κεφαλλ. Κίμωλ.
Κρήτ. Πελοπν. (Γέρμ. Κίτ. Μάν. Οἶν.) Σέριφ. Σύμ. Σῦρ.
βρυσικός Β.Εὐβ. (Ἀγία Ἀνν.) Ἡπ. (Ζαγόρ. Κόνιτς.)

Ἐκ τοῦ οὗς. βρύσι καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ.
- ικός. Ἡ λ. καὶ παρὰ Σομ.

1) Ὁ ἀναβλύζων ἐκ τῆς πηγῆς, ἐπὶ ὕδατος Β.Εὐβ.
(Ἀγία Ἀνν.) Ζάκ. Ἡπ. (Κόνιτς.) Κεφαλλ. Κίμωλ. Κρήτ.
Πελοπν. (Γέρμ. Κίτ. Μάν. Οἶν.) Σέριφ. Σύμ. Σῦρ.: Βρυ-
σικὸ νερὸ ἐνθ' ἄν. || Ἄσμ.

Θέλου ν' ἀνήβου σὲ βουνὸ | νὰ πιλήσου μάρμαρον,
νὰ βγάλου βρυσ'κὸ νερὸ | νὰ κατεβῇ ἔς τὸν κῆπου μου
Κόνιτς. Συνών. βρυσικᾶτος, βρυσήστος, βρύσινος.

2) Ὁ ἔχων ὕδωρ ἀναβρῦον Κέρκ.: Πηγὰδι βρυσικό.

3) Ὁ ἀρδευόμενος ἐπὶ ἀγροῦ Κάρπ. 4) Τὸ οὐδ.
οὐς., πηγὴ ἀναβλύζουσα ὕδωρ Ἡπ. (Ζαγόρ.): Ἡπῆγα
ἔς τὸ βρυσ'κὸ νὰ βρέξω τὸν στόμα μ' Ζαγόρ. Ἐχ' ἓνα
καλὸ βρυσ'κὸ ἔς τοῦ σπῆτ' αὐτόθ.

βρυσίλα ἡ, ἀμάρτ. βρυσίλα Ζάκ. Κεφαλλ.

Ἐκ τοῦ οὗς. βρύσι καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ.
- ἰλα.

Γῆ ἀναβλύζουσα ὕδωρ, τόπος βαλτώδης.

βρυσιλερός ἐπίθ. ἀμάρτ. βρυσιλερός Κεφαλλ.

Ἐκ τοῦ οὗς. βρυσίλα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ.
- ερός.

Τόπος ἀργιλλώδης καὶ ὑγρός.

βρυσιλιάζω ἀμάρτ. βρυσιλιάζω Ζάκ.

Ἐκ τοῦ οὗς. βρυσίλα.

Ἀναβλύζω, ἀναδίδω ὕδωρ, ἐπὶ ἐδάφους. Συνών.
βρυσίζω 1, βρυσουλλιάζω.

